

føining, at de skulle circulere til Underskrift, men Sagerne behandles kun af ham alene og det er kun den forholdsvis ringere Deel Sager, der i de to Møder om Ugen, nemlig Mandag og Fredag, refereres af de respective Borgermestre i den samlede Magistrat. Det er altsaa ikke noget overmaade Betydeligt, der i saa Henseende vindes ved Loven, og hvad der i den Henseende opnaaes, er ikke Andet, end hvad der for Storstedelen kunde vindes ad administrativt Veie ved at give en Forretningsorden for Magistraten, og en saadan er det ikke nødvendigt at bestemme ved en Lov. Jeg haaber, at den ærede Minister ikke vil modsætte sig de Endringsforslag, som Thinget anseer nødvendige, for at det kan give sit Samtykke til en ny Communallov, der er saa omfattende som denne, der giver en heel ny og fuldstændig Ordning af Communalbestyrelsens Stilling og som det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand, der nylig havde Ordet, ogsaa i og for sig var tilbøielig til at ville ønske. Han yttrede nemlig, at dersom det alene beroede paa os, ja, saa vilde han tage Sagen anderledes; men det forekommer mig, at denne Sag netop hører til dem, som Thinget med modent Overlæg maa erklære sig over. Naar Thinget altsaa tager sin Beslutning i den Heenseende, maa det være overbevist om, hvorledes det troer at kunne forsvare at give sit Samtykke til den Maade, hvorpaa Kjøbenhavns Communalbestyrelse bliver ordnet, og skulde, imod Formodning, Regjeringens Villie ikke være at slutte sig dertil for Diebliffet, eller den vil have Tid til at betænke sig, saa siger jeg: saa er denne Udsættelse ikke saa farlig for Kjøbenhavn, thi ved de Personalforandringer, som den ærede Minister har erklæret, at han i saa Fald vilde skrive til og som der vistnok kan være Anledning til at foretage, og ved de Forandringer i Forretningsgangen, der ad administrativt Veie kunde foretages, vil man meget godt kunne hjælpe sig et Aar endnu igjennem. At slike Forandringer ikke ere foretagne, at hele Forretningsgangen imellem Magistraten og Borgerrepræsentationen ikke er bleven rettet saa meget, som den kunde blive rettet, har for en stor Deel sin Grund deri, at Kommunen Aar for Aar lige siden 1849 har ventet paa, at den

lige fra Begyndelsen af bebudede og stadig omtalte nye Communallov omsider skulde komme. Der er kun endnu nogle faa Bemærkninger, som jeg skal gjøre i Anledning af den sidste ærede Talers Foredrag. Naar han lagde Vægt paa, at efter Mindretallets Indstilling var det kun Magistratens Beslutninger, der kunde blive underkastede Ministeriets Paakjendelse, men ikke Borgerrepræsentationens, saa troer jeg ikke, at det har overmaade meget at sige; thi dersom Magistraten vil have en Afgjorelse af Ministeriet, saa kan den jo blot tage en anden Beslutning end Repræsentantskabet og saa vil det dog komme under Ministeriets Afgjorelse. Den Indflydelse, som Magistraten vil kunne udøve over Repræsentantskabet, forekommer det mig ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand maatte kunne tænke sig, thi dersom et Par Medlemmer af Magistraten paa Grund af tilfældige Omstændigheder skulde være mindre heldigt disponerede og saaledes komme til at udøve en mindre heldig Indflydelse paa de Beslutninger, der blede tagne, saa vilde disse enkelte Mænds uheldige Dispositioner dog aabenbart udøve en langt større og skadeligere Indflydelse, end dersom et Par Enkelte af den langt talrigere Forsamling skulde befinde sig i den samme Stilling. Den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger tale saa stærkt imod hans eget, d. v. s. Mindretallets Forslag og tale saa stærkt for Fleertallets Forslag, at jeg ikke kan Andet end takke ham overmaade meget, fordi han har draget denne Betragtning ind i Forhandlingen.

Den ærede Rigsdagsmand bemærkede fremsendes, at han ogsaa i og for sig vilde finde det Forslag rigtigt, som der nu er fremsat fra Fleertallets Side, naar den yderligere Tilføining kom til, som jeg antydede, at jeg vilde fremkomme med til 3die Behandling, nemlig at Repræsentantskabet ophører som en særskilt Corporation, men at det kun var af Hensyn til den korte Tid, der var tilbage af Sessjonen, at det vilde være utilraadeligt at gaae ind derpaa, da Loven, hvis dette skete, ikke vilde kunne komme ud. Efter min Opfattelse af Forholdet, som jeg nylig har udviklet, kan jeg ikke ansee denne Grund for at være en